

som ved at fokusere på sikkerhed på medarbejderniveau har halveret antallet af arbejdsulykker og mindsket antallet af fraværsgange til en tredjedel i løbet af 5 år. Vi skal lære af de gode eksempler, og vi skal udbrede de gode eksempler.

Vi skal jo også gøre os klart, at hvis det alene var Arbejdstilsynet, som skulle forbedre arbejdsmiljøet, og som førte kontrol med arbejdsmiljøet, ja, så ville vi have en lang vej igen, for selv om vi fordoblede antallet af tilsynsførende og lod dem løbe endnu stærkere, end de allerede gør, ville de aldrig kunne nå at kontrollere alle de op mod 300.000 virksomheder, som findes. Derfor skal vi have selvreguleringen og selvjustritten ind i virksomhederne.

Hvordan får vi så genskabt motivationen, ansvaret og engagementet på den enkelte virksomhed? Ja, det gør vi efter min mening ved at sørge for at give indflydelse og kompetence til dem, som har forstand på, hvordan arbejdsmiljøet er på den enkelte virksomhed.

Med andre ord: Arbejdsmarkedets parter skal tilbage på banen. Arbejdsmarkedets parter skal have større indflydelse på og ansvar for arbejdsmiljøet.

Regeringen tror mere på udvikling af arbejdsmiljøområdet gennem aftaler mellem arbejdsmarkedets parter. Det sikrer varige og holdbare løsninger og mere soliditet end løsninger truffet af snævre politiske flertal i Folketinget. En aftale, hvad enten den drejer sig om arbejdsmiljø eller andre områder, får altid den bedste gang på jorden, hvis den er båret af fælles ansvar fra både arbejdsgiver- og arbejdstagerside.

Jeg har derfor bedt arbejdsmarkedets parter i Arbejdstilsynet om at tage en drøftelse af to spørgsmål og komme med en tilbagemelding til mig. Det første område handler om prioriteringen af arbejdsmiljøindsatsen. Der er behov for at tage en drøftelse af, hvordan arbejdsmiljøindsatsen kan prioriteres.

Kl. 13.10

Regeringens holdning er, at der først skal tages hånd om de værste arbejdsmiljøproblemer i de mest belastede brancher. F.eks. ved vi, at det halter med arbejdsmiljøet inden for social- og sundhedsområdet. Social- og sundhedsassistenterne nedslides og ender på førtidspension langt oftere end andre faggrupper. Det er helt uacceptabelt, og prioriteringen af dette område er et af de spørgsmål, som vil komme til debat i Arbejdstilsynet.

Handlingsprogrammet »Rent arbejdsmiljø år 2005« leverer som udgangspunkt et godt afsæt for en fremtidig arbejdsmiljøpolitik. De aktiviteter, der er iværksat under handlingsprogrammet, retter sig mod væsentlige og betydningsfulde områder, men der er på en række områder behov for nytænkning.

Der er behov for at opstille konkrete mål for, hvad det er, vi vil opnå med arbejdsmiljøindsatsen, og bagefter skal vi kunne se, om vi har nået målet.

Arbejdsmarkedets parter er derfor i gang med en drøftelse af prioriteringen af arbejdsmiljøindsatsen, og jeg forventer at få en tilbagemelding fra Arbejdstilsynet inden sommerferien.

Det andet område, jeg har bedt parterne om at drøfte, er strukturen og rollefordelingen i arbejdsmiljøindsatsen.

Det nuværende arbejdsmiljøsystem er kendetegnet ved, at der er en lang række aktører på banen: Arbejdstilsynet, bedriftssundhedstjenesten, rådgivende ingeniører med flere.

Har vi nu også det rigtige antal aktører, og laver de det rigtige? Hvem skal vejlede virksomhederne om arbejdsmiljøspørgsmål, og er det de rigtige, som gør det i dag? Disse og en lang række andre spørgsmål er sat til debat.

Regeringen ønsker et forenklet arbejdsmiljøsystem, og jeg har derfor bedt Arbejdstilsynet tage en drøftelse af mulighederne for at justere rollefordelingen mellem aktørerne på arbejdsmiljøområdet.

Jeg forventer at få en tilbagemelding på denne strukturdrøftelse i september måned.

Nogle vil sikkert spørge, om en tilbageføring af kompetencen til parterne betyder, at der ikke vil kunne ske noget, hvis parterne ikke når til enighed. Svaret herpå er et klart og kort nej. Regeringen har ikke pantsat sin handlekraft hos parterne. Vi vil helst have, at de, der har forstand på tingene og ved, hvor skoene trykker, er med til at bestemme, men hvis parterne sidder med korslagte arme og ikke lever op til ansvaret, fraskriver vi os ikke retten til at gribe ind.

Hvis jeg kort skal opsummere regeringens mål og prioriteringer på miljøområdet, lyder de sådan:

Kompetencen skal tilbageføres til arbejdsmarkedets parter.

Motivationen, ansvaret og engagementet for arbejdsmiljøet skal tilbage på den enkelte virksomhed.